

Spørsmål en animasjonsfilm

Anne Marie Filho

Jeg underviser med kino





Spørsmål en animasjonsfilm

av Anne Marie Filho

Visningen av en animasjonsfilm skal la elevene møtes et verk, å stille spørsmål ved det, å formulere en kritisk vurdering, å uttrykke en mening, et argumentert synspunkt, å debattere, å sammenligne, å sette inn perspektiv, for å bygge koblinger med andre verk, annen kunst, andre medier som har beslaglagt den samme gjenstanden. Dette er muligheten til elevene skal tilegne seg kunnskap og bygge ferdigheter som de kan sette på prøve på andre tidspunkter.



Regn og fisk © Risa Kimpara

To vanlige, men forskjellige modaliteter av spørrende

Når klasser blir invitert til å studere et objekt, uansett hva det måtte være, tilbudt av natur eller produsert av skapelsens kunst, som for eksempel en tekst eller en film, kan to metoder for å stille spørsmål vedtas.

- Et sett med nøye organiserte spørsmål, ofte etter grader av kompleksitet, sendes til studentene som svarer på den.
- Avhøret er ikke stanset på forhånd men er konstruert iht elevenes refleksjoner når de oppdager objektet som skal studeres og reagere; organiseringen av disse refleksjonene og deres utvikling vil tillate nødvendigvis for å oppnå målene som er satt for analyse, for å forstå mening, som forblir identiske i begge modaliteter; interessen til dette sekundet tilnærmingen er å skape forutsetninger for progressiv tilegnelse av en metode, av autonomi, blant annet ved gradvis å gjøre folk oppmerksomme på studenter av eksistensen av invarianter i sine observasjoner. Mens de tilpasser seg alder og nivå, er det opp til læreren å invitere elevene til å reflektere over strategiene de implementerer å stille spørsmål ved, analysere, forstå, slik at de kan kritisere dem, assimilere, kunne tilegne seg dem, gjenbruke dem og utvikle dem.

For å illustrere poenget vil vi nå forestille oss at elever er det invitert til å oppdage Risa Kimparas film, "Regn og fisk".

Opprettholde målet om bildeutdanning

Å vise en animasjonsfilm er alltid muligheten til å tilby studenter et møte med en arbeid, kreativt arbeid kunstnerisk, i henhold til tilnærmingen til kunstneriske leksjoner, og dette uansett hva målet er.

Her er det på sin plass å minne om undervisningstilnærming kunstnerisk slikt at hun er formalisert i de ulike publikasjoner tilgjengelig på Eduscol nettsted, i seksjonen viet til denne læren¹. Det er lagt vekt på kvalitet forventet fra disse møtene med kunstneriske verk. Studiet av animasjonsfilmer med fordel kan hente inspirasjon fra forslag som ligger i disse medfølgende dokumenter.

¹ <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Spesielt "Innenfor rekkevidde av hånden, innen rekkevidde av ord, innen rekkevidde for øyet: møtet med kunstverk for alderen 6 til 9" og "Møtet med verkene i opplæringen av eleven fra 9 til 12 år: våge å utforske, stille spørsmål, undersøke, stille spørsmål... bli en kunstutforsker".



Fra mobilisering av personlig erfaring til kunnskap

Barna blir rørt og forstår filmen i lys av deres opplevelse. Hvis arbeidet her er formelt forskjellig fra de som elevene er kjent med, refererer det i bunn og grunn til en opplevelse som deles av alle, regnet, lyder, fra paraplyen, stor eller liten som vi vil ha det gøy med, kanskje skolebussen. Den engasjerer hukommelsen, er lett forankret i personlig historie og oppmuntrer til spill av perseptuelle konnotasjoner.

Avhengig av prosjektet kan vi forberede oss til møtet ved å ta opp, før visningen, dette temaet "regn". Hvem elsker, hvem elsker ikke ikke? For hva? Hvilket minne(r)? Hvilke bilder? Vi skal kunne skrive, tegne, iscenesette oss selv, utforske vokabular forestilte seg regn, før han oppdaget hva regissøren forestilte seg og fortalte.

Kanskje vil arbeidet også gi gjenklang med barnekulturen. Et stort antall verk, egnet for alle aldre, omhandler regn. Avhengig av alder ble det lest bøker for dem eller de selv leste der karakterene ble konfrontert med regnet, barnelitteraturens klassikere som Agnès Rosenstiehl's album, "Mimi Cracra, regnet, hun elsker det!".

De vil huske barnerimene på fransk, "It's raining, it's wet, it's a frog party.", "It's raining shepherd", på engelsk, "Rain rain go away"... Vil de ha hatt muligheten til å se Gene Kelly syngende i regnet? Uansett, for multi- p grunner, personlige, kulturelle, sosiale..., studentene har allerede ressurser i seg til å forstå filmen.

Ubevisst eller ikke vil elevene også mobilisere sin kunnskap og erfaring med selve konstruksjonen av historier, som baserer deres forventninger og som gjør at de kan forutse eventyrene som kommer. I Risa Kimparas film, den Utspillingen av historien er original i sin nøkternhet. Det kan forpurre ambisjonene til unge studenter, de som kanskje har gitt næring disse tidligere erfaringene, legger grunnlaget for en tidlig kultur av litteratur og kino. Denne filmen er både narrativ, med en veldig raffinert narrativ tråd, og kontemplativ. Det kan være forvirrende.

Rue de Paris, regnvær, Gustave Caillebotte, 1877, Art Institute of Chicago





Utforskning

Å møte verket er også å møte dets forfatter, det er å plassere konteksten for dets tilblivelse og distribusjon. Elevene bør læres opp til å ta hensyn til denne informasjonen. Betydningen av denne identifikasjonen vil bare bli bekreftet med dens repetisjon, utvidet til å møte andre verk, billedlige, musikalske, litterære... Det er beskjedent et spørsmål om å lære dem respekt for en forfatter, for hans og teamets arbeid. Utover det vil de være i stand til å bygge læring om kulturer trinn for trinn. Hvis verk bærer preg av tidsepoker, oppdager over tid "skolene" som har blitt sagt i lang tid for andre kunstarter ved å gruppere, hvis relevant, kunstnere i skoler i henhold til deres opprinnelsesland, i henhold til deres århundre, i henhold til kunstnerisk bevegelse de tilhører.

Animasjonsfilmene som tilbys på plattformen er gjennomsyret av kulturen til forfatterne deres, men de er også vidt åpne til andre påvirkninger og sammensetningen av selve produksjonsteamene er ofte flerkulturell. Vi vil merke at de fleste filmer har titler på engelsk, at avhengig av alder og syklus vil elevene lære å oversette. Uten å gå inn i kontrovers her, denne bruken av engelsk for filmer produsert i land der det ikke er språket official understreker henvendelsen til et internasjonalt publikum hvis kultur også vil påvirke mottakelsen. Avhengig av årets prosjekt vil vi kunne holde spor etter dette identifiseringsarbeidet på "konteksten" av arbeidene.

Når det gjelder filmen "Regn og fisk", er informasjonen som tilbys i selve filmen systematisk skrevet inn to skriftter: japansk alfabet og deretter latinsk alfabet. Informasjon på japansk blir dermed oversatt til engelsk.

Tittel	Regn og fisk	Tittelen vises etter 43 sekunder, på japansk og på engelsk. Engelske tittelnavn begynner ikke med stor bokstav i henhold til konvensjonen. De japanske tegnene betyr "gullfisk" og ikke "regn og fisk". De er ikke ulikt små båter som står ut mot den tåkete horisonten. ☹ = rød. 🐟 = fisk.
Forfatter	Risa Kimpara	Japansk regissør
Team og fordeling av funksjoner		Denne informasjonen vises på slutten av filmen.
Manus, design, redigering og animasjon	Risa Kimpara	4,22
Animasjonsassistent	Yusuke Kazuta	4,22
Musikk	Yusaku Masuda	4,28
Lydeffekter	Takuji Oe	4,28
Lydmikser	Yoshito Morita	4,28
Produksjon	Tokyo University of the Arts	4,28
Regissert av	Risa Kimpara	4,34
Produksjon	Tokyo University of the Arts	4,34
Produksjonssted	Tokyo University of the Arts	Vises på skjermen fra starten.
Produksjonsland	Japan	Indusert av Tokyo University of the Arts
Fullføringsdato	2010	Dato nederst på den svarte skjermen, siste bilde.

Annen informasjon kan gis.

Lengde på filmen	4,47 sekunder
Teknisk	2D-film
Ytterligere informasjon om produksjon	Film regissert av Risa Kimpara ¹ som en del av hennes første år ved Tokyo University of the Arts.

Å ta alle disse elementene i betraktning avhenger av prosjektet som gjennomføres i klassen og nivået til elevene. Det virker imidlertid viktig at studentene metodisk blir vant til å navngi i det minste forfatteren, uten å ignorere det ved å lage en film involverer et team, og å identifisere år og produksjonssted.

Hvis læreren planlegger å lage en animasjonsfilm med klassen sin, kan han allerede her observere det annerledes med elevene sine funksjoner utført av medlemmene i et team, så mange roller som deretter kan fordeles.

Forskjellen mellom formen på denne filmen og den til de japanske produksjonene de har sett kan se ut for eldre mennesker. Vi er her nærmere grunnleggerarbeidet til kineseren Te Wei (1915-2010) og hans animerte vasker eller singulariteten til Isao Takahata i The Tale of Princess Kaguya (2013). Elementer av japansk kultur er tydelige i regissørens valg.



Fortellingen. Pitch, sammendrag, synopsis

Det er interessant å invitere studenter til å arbeide, muntlig og/eller skriftlig, med en presentasjon av den foreslåtte historien.

Vi foretrekker kanskje begrepet "hook" fremfor "pitch" som er lånt fra handel (salgspitch, kommersiell argument) og i dag ofte brukt for å fremkalle en presentasjon i en eller to setninger, som må vekke interesse, vanligvis uten å avsløre slutten. Generelt, denne presentasjonen, denne "kroken":

- . skisserer startsituasjonen
- . spesifiser tegnene
- . rapporterer den første hendelsen som starter historien og som kan endre livet til karakteren(e) ved å åpne dem mulighetenes felt, og skaper en mer eller mindre sterk spenning.

Filmen "Regn og fisk" var gjenstand for flere av disse korte presentasjonene.

Her er tre, hentet fra nettsteder som siterer verket, som er vedlagt en fjerde pitch foreslått på en engelsktalende side:

"En regnværsdag venter en liten gutt på bussen og lar fantasien løpe løpsk. Bilder kommer til hans sinn."

Films pour enfants-plattform

"Under en regnskyll venter en liten gutt på bussen under paraplyen og drar i tankene."

cinemapublic.org

"På en regnværsdag står en gutt og venter på en bussholdeplass. Vanndråper klapper og lager bølger i en sølepytt. Plutselig en start. En gullfisk i dammen ..."

3dvf.com

"En regnværsdag ventet en gutt sur på en bussholdeplass. Pitter-klatring, regndråper hopper og lager bølger i en sølepytt. Da han så det, så han noe (hoppel). Da gutten så inn i kulpen, var det en rød fisk som svømte. Det er en historie om en rød fisk en gutt så på en regnværsdag."

Letterboxd, det sosiale nettverket for filmelskere

Sammensetningen av denne kroken og valget den innebærer er krevende og gir mulighet for formativ refleksjon fra elevenes side. I eksemplene presentert ovenfor er regn nevnt i de første ordene. Det er hun som er drivkraften bak handlingen, som fordobler seg i intensitet, som skaper sølepytter, spill for barnet. Når den stopper, stopper filmen også.

Vi kan også jobbe med enda kortere former, en substantivfrase eller et slagord som følger med tittelen.

Å skrive "pitch" kan være en første eller en ny mulighet til å stille spørsmål ved den valgte tittelen.

Studentene vil se forskjellen mellom den japanske tittelen som betyr "gullfisk" og den engelske tittelen som oversettes til "regn og fisk". Hvorfor denne forskjellen, antatt av regissøren? Hva er interessen til den første, den andres?

Hvilken annen tittel kunne elevene tenke seg? På samme måte som La Fontaine, "Barnet, regnet og fisken", som refererer mer til historien, uten eksplisitt moral her? Eller, helt annerledes, "The Wait", "Reverie in the Rain" som oversetter situasjonen til barnet, hans tankesett. Elevene kan komme med mange svar.

Klassen vil også kunne sammenligne tittelen på filmen med titler gitt av andre skapere, poeter, malere, musikere... verk de viet til regn, slik som de som er sitert på slutten av dette dokumentet.

Sammendraget er lengre og forteller hele historien. Begrepet "synopsis", inkludert i kinoens leksikon, kan betraktes som et synonym og presenteres som sådan for studenter i alderen 9 til 12. Sammendraget av "Regn og fisk" vil presentere noen lett overkommelige vanskeligheter, på den ene siden på grunn av sammenvevingen av dagdrømmer i ekte opplevelse, på den andre skyldes mangfoldet av tolkninger angående karakterene og koblingene som forener dem. Oppsummeringen spør elevene til å identifisere stedet, karakterene, koblingene som forener dem, handlingen de er engasjert i.



Stedet, innredningen

Filmen viser ikke en bestemt setting. Sjeldne ledetråder støtter hypoteser:

Visuelle ledetråder:

- . En hvit barriere (i 0,23)
- . Det avlange skiltet (0,48) som vi forstår indikerer et busstopp
- . En buss eller buss
- . Skisserte trær og bygninger (fra 3,29)

Lydsignaler:

- . Lyden av biler som kjører
- . Lyden av bussen og dens pneumatiske dører.

Avhengig av deres personlige erfaring, vil studentene likegyldig gjenkjenne en by, en landsby, en landsby, en vei, kampanje, men vil neppe kunne gå videre og bekrefte sine hypoteser. Handlingen kan finne sted på steder, i forskjellige land.

Regnet deretter gjenskinnet forårsaket av tilbakekomsten av solen skjule eller overvelde elementene i innredningen. Oppmerksomheten er slik fokusert på barnet, paraplyen, bussen, noen viktige elementer for historien, og fremfor alt på regnet og deretter solen som er essensielle aktører og som gir næring til barnets følelser.

Under det første møtet mellom Satsuki, Mei og Totoro i filmen "My Neighbor Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988), regngardin skjuler også den gråfargede dekoren ved å fragmentere den. Husket regissøren denne episoden av filmen?

Regn og lys har oppløsende krefter. Oppløsningen av elementene i innredningen forbedrer de valgte fargene. presise former forsvinner og barnet utvikler seg til en allestedsnærværende grå farge, deretter til klarheten oransje-gul. Noen få nyanser skiller knapt den lille guttens støvler, hans litt blåaktige klær, som varianter av grått.

Regnverdenen er like monokrom som Te Weis vasker. Den røde fisken, gullfisken, bringer den gylne fargen som når så hele himmelen, i det øyeblikket den forventede voksne endelig kommer. Fargene på innredningen sammenfaller med følelser, barnets følelser, betyr dem like mye som de er årsaken.

Regn og fisk © Risa Kimpara





Karakterene

I denne dekoren av inntrykk er hovedpersonen identifiserbar. Han er et barn. Den lille størrelsen er betegnet med:

- . Barne-/paraply proporsjoner
- . Barne-/busstoppskilt proporsjoner
- . Barn/voksen proporsjoner, i fugleperspektiv av ham i siste del, (bilde som viser ham sammen med den voksne).

Det er sannsynligvis en liten gutt, hvis vi tolker det slik:

. Klærne hans, som er et barns og oftere bæres av en gutt, men klassen kan ha ønsker å diskutere det

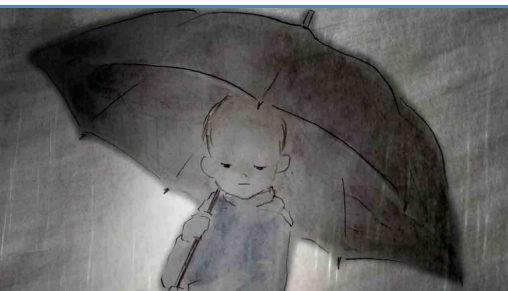
. Den korte frisyren hans, men det skal elevene også kunne diskutere.

Forfatterne av pitchene nevnt ovenfor anerkjenner enstemmig en liten gutt.

Tegningen gir også ledetråder om barnets sinnstilstand.

. Ansiktet hans: øynene, munnen er uttrykksfulle.

Munnen er tegnet, "knust" med en strek som kan uttrykke tristhet, dysterhet, glede, overraskelse.



Barnet går fra tristhet til gleden ved å oppdage katten, for så å undre seg dagdrømmer før du gledelig finner den forventede voksne. Alle disse følelsene er angitt i én linje. Måten han drar paraplyen på fremhever inntrykket av tristhet.

Rundt barnet er de andre karakterene upresise.

. Dyr, ekte som den mørkfargede katten som mjauer og flykter fra vannet; ekte og uvirkelig på samme tid, som disse gullfiskene som formerer seg gjennom dagdrømmen og som flyr.

. En kvinnelig figur, som metamorfosen til en av disse fiskene, som poserer et kyss på barnets øyelokk.

. En mannfigur, som griper inn på slutten, kjærtegnrer håret til barnet, før han fortsetter reisen med ham.

Voksne, i barnets dagdrømmer som i virkeligheten, er ømme og beskyttere. Deres tilstedeværelse er forbundet med nytelse og lykke. Studentene vil formulere hypoteser. De vil uten tvil ønske å gjenkjenne i mennesket far som barnet venter og vil måtte begrunne denne tolkningen. Vil de også dømme at den drømte kvinnen er et bilde av moren som barnet tenker på? En mor fraværende i virkeligheten, men tilstede i den lille guttens fantasi.

Den kvinnelige figuren synes født fra metamorfosen til gullfisken, fisken d'or som vi sier på engelsk, "gullfisk". Hun, hvis gyldne hår utfolder seg som de tilsørte finnene til fisk, forsvinner raskt.

Metamorfosen av dyr til mennesker og omvendt er et universelt tema og dukker opp i mange legender, i Japan som i andre land.

Leser av Ovid og åpen for vestlig kultur, Hayao Myazaki utnyttet dette fantasi ved å komponere "Ponyo on the cliff" (2008), historien om en gullfisk liten jente, ikke uten å ha blitt inspirert, fra lang vei, av Andersen.



Regn og fisk © Risa Kimpara



Handlingen

Det regner. Et barn, som drar en paraply bak seg, går mot et busstopp.

Fra 0,15 til 0,39 krysser barnet feltet fra venstre til høyre, ser trist ut og drar en paraply. Bevegelsen er understreket av veksling av skudd, viser barnet i nærbilde og deretter i medium skudd. Hver endring av planen lar oss erstatte flytt barnet til venstre i bildet og gjenta denne bevegelsen fra venstre til høyre.

0,30/0,31-skuddet overlapper de to skuddene.

Ved flere anledninger vil filmen legge to bilder over hverandre, noe som markerer overgangene med stor flyt.

Fra 0,31 til 0,39 krysser barnet feltet og forsvinner, forlater rammen til høyre, etterlater tomrom for dem å dukke opp og deretter tittelkarakterene forsvinner.

I 0,47 og frem til 0,54 viser filmen barnet som står ved bussholdeplassen.



Barnet står ved busstoppet. En buss kommer, stopper og går.

Fra 0,55 til 1,07 går bussen inn i feltet fra venstre, krysser og stopper, før du går ut av rammen til høyre.

Lydsporet gir informasjon om de pneumatiske dørene som åpnes lukk deretter uten at vi ser dem på bildet.



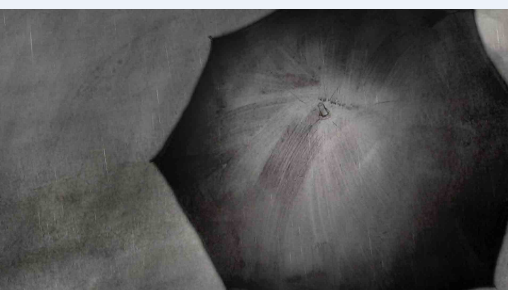
Barnet kom ikke på bussen. Han ble, han venter under vedvarende regn.

1,08 avslører den forsvinnende bussen barnet som fortsatt står ved busstoppet. Vi trodde kanskje han ville sette seg på bussen og bli overrasket over å se ham.

Regnværet øker. Barnet åpner paraplyen som gir gjenklang.

Fra 1,09 til 1,16 er barnet opptatt med å åpne paraplyen.

I 1,17 dekker paraplyen nesten hele feltet, deretter blir barnet sett inn nærbilde (1,18) og medium-shot (1,19), de to bildene er lagt over hverandre på 1,19.



En katt slutter seg til ham og søker tilflukt nær ham under paraplyen.

Barnet venter og noen sekunder er viet til å vise ham slik, immogalle, ledig. Ideen kommer da til ham (1,31, overlagrede bilder) om å leke med hans paraply (1,31 til 1,42). Mens skuddet fortsatt er på nært hold, sees barnet lite gradvis dykk litt, som om synet av ham økte,

i et springsskudd som er både bakover og vertikalt. Fra 1,42 til 2,05, barnets oppmerksomhet absorberes av mjauen til en katt som forblir utenfor skjermen. Barnet er nå i midten av bildet og om 2,00 en ny vertikal bevegelse lar deg oppdage katten.

2,05 avslører barnet ved busstoppet, som vi så før (jf. 1,19) men under paraplyen hans tok katten tilflukt. Barnet er ikke lenger alene.





Barnet og katten observerer refleksjonen deres i en sølepytt. Barnet oppdager en gullfisk som er begynner å fly rundt ham, akkompagnert av en sverm av andre snurrende fisker. En kvinneskikkelse dukker opp, legger et kyss i ansiktet til barnet før det forsvinner.

Følgende bilde (2.20/2.11) er overraskende. Det ser ut som en lav vinkel, men det er refleksjonen som forklarer denne effekten. Karakterene deles i speilbildet av en sølepytt (2.12-2.20), to verdener eksisterer da side om side, og i vannet vil et univers utfolde seg uvanlig.

Gullfisken vises i 2.25 som om den ble født fra vanndråpen som opptar bildet fra 2.21 til 2.25. Han ser ut til å dø i 2.38 og blir gjenfødt av de to hendene som tar den, gi den ly og la den rømme som man gjør med en fugl (2.39-2.45). Disse to hendene ser ikke ut til å være barnets hender som blir den forbløffede tilskueren av fiskens flukt, da av alle fisk rundt ham. Bildet plasserer ham i sentrum, i nærbilde, i nærbilde, i medium skudd også for å oppdage balletten av de mange fiskene rundt ham (2.55-3.03, superposisjon). I 3.10 lar nærbildet oss fange kysset som kvinnen med lyst hår poserer på øyelokket, før han forsvant (3.13, flere bilder lagt over for å angi hastigheten til bevegelse). Barnet blir alene og forsvinner så.

Det tomme feltet, feid med stadig mer gule og rosa farger, krysses av en gullfisk fra bunn til topp og fra høyre venstre (3.20). Fisken forsvinner ned i dybden av feltet (3.21).

Solen kom tilbake. Fiskene har forsvunnet, men himmelen, solfylt igjen, er fargen deres. Katten går. En voksen, sannsynligvis av bussen, er nå sammen med barnet. Han kjærtegnr hodet hennes ømt. Den voksne og barnet drar sammen.

En himmel forgyldt av solen fyller hele feltet fra 3,22 til 3,28. De oransje formene på himmelen minner om formen til fisken rød, den runde kroppen, den langstrakte trekanten til halen. Silhuettene av barnet og katten, med ryggen mot himmelen og i innredningen dukker de opp igjen, duplisert i deres refleksjon på bakken, mens blikket plassert på dem trekker seg tilbake, som under effekten fra et bakre sporingsskudd. Den lukkede paraplyen bekrefter at regnet har sluttet. Katten forlater barnet (3.36). I 3.55 er bildene lagt på hverandre og barnet ses ovenfra, hodet ned i midten og ansiktet slik det ser ut reflektert i vannpytten som barnet, fortsatt fascinert, fortsetter å se på. En skygge bak ham dukker opp i refleksjonen (4.05). Barnet utvider dem øyne. Han snur seg og møter ankomsten (4.08) hvis blick filmen adopterer og som forblir utenfor skjermen. Barnet blir dermed sett inn dykking, overrasket, uten å smile. En hånd, stor og bred, går inn i rammen fra toppen av rammen og hviler på hodet hans (4.12) som den dekker. Barnet lukker øynene og åpner dem igjen, smiler nå (4.14), til og med rødmer mer og mer (4.15). Hans glade ansikt er lagt over bussen (4.16) som forlater rammen ved å gå ut gjennom rammen til høyre, og som ved å gjøre det, avslører barnet og den voksne som nå holder paraplyen. Den voksne strekker ut hånden til barnet (4.18) og de to silhuettene som forvirret i profil (4.20) beveg deg mot venstre nå og visne bort. Feltet er tomt (4.20/4.22) til kl studiepoengene vises. Den voksne og barnet dukker opp igjen i sentrum, bak navnene på teammedlemmene. Ryggene deres er og ser ut til å være på vei mot dypet av feltet.

Utenfor kamera er historiens rom som ikke vises i rammen. Feltet er det synlige rommet inne i rammen. Forfatteren bruker utenfor kameraet til å skjule for betrakteren et øyeblikk det barnet ser: katten, den voksne.

Utvidelser:

Basert på ledetrådene i filmen, kan elevene bli bedt om å forestille seg hva som skjedde før, for å gi et fornavn til barnet, for å finne opp historien hans, den som får ham til å oppleve øyeblikkene som blir fortalt av filmen.



Temaet

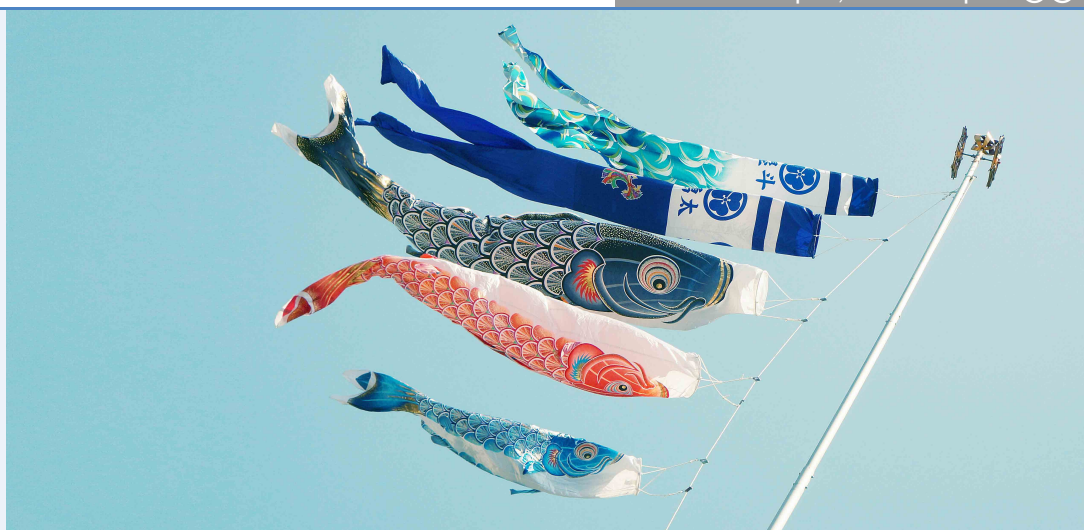
Definisjonen av temaet kan gi anledning til diskusjon i klassen her.

Temaet venting ser ut til å være kjernen i fortellingen her. Imidlertid kan det være interessant å karakterisere det: ledig, ensom...

Temaet regn er også viktig. Tittelen, som inneholder ordet "rain" på engelsk, vitner om dette.

Barndomstemaet behandles også: evnen til å drømme, til å forestille seg, evnen til å forlate virkeligheten for sin refleksjon, å distribuere rundt deg et univers oppdaget i deg selv og/eller i legender, fortellinger... men også forholdet til voksne med disse feminine og maskuline figurene. Farsfiguren er gjenkjennelig, morsfiguren er drømt om. Ville moren være det fraværende, syk som i My Neighbor Totoro av Miyasaki der de to små jentene, Satsuki og Mei, bor alene med faren sin?

Koinobori i Japan, Dmitri Popov



Hiroshige, 1895. Brooklyn Museum



Flyvefiskmønsteret

Flyvefisk spiller en viktig rolle i japansk kultur. Det er de representert i Koï Nobori, bokstavelig talt "karpe streamers", som er vindsokker i form av en koikarpe, laget for "Tango no sekku, "guttepartiet (sekku). Den spreke karpene svømmer oppstrøms med et mot som ga dem denne hyllest. Dette "flyvefisk"-mønsteret, hvis tittel Japansk, "gullfisk", understreker viktigheten, setter dagdrømmer i hjertet av filmen, det indre livet til den lille gutten, åpenbart et øyeblikk av fiskens utseende.



Lydsporet

Filmens lydspor er fullstendig blottet for dialog. Bestemmende, det gjør mer enn å støtte, det forsterker visuell persepsjon, den orienterer den. Det understreker komposisjonen, bevegelsen, definerer øyeblikkene, støtter, støtter meningen, hjelper til forståelse. Det kan redusere polysemien til bilder.

Lytt uten å se

Hvis prosjektet skal gjøre elevene oppmerksomme på viktigheten av dette lydsporet, er det mulig å foreslå at de lytter til det før hun så filmen, for seg selv, og deretter lot elevene formulere hypoteser basert på denne lyttingen.

Rain and Fish-lydsporet består av tre deler som er tydelige for øret.

- . I den første hører vi at det regner, noen går, biler kjører, en "bil" stopper og starter igjen, men barn kan gjenkjenne lyden av den pneumatiske døren til en buss, en bjelle foran en mjau. Vil deres personlige erfaring også tillate dem å være oppmerksomme på regnet som banker på en paraply?
- . I den andre dekker musikk, som en xylofon, lydfeltet, punktert av lyden av regn. Det går sakte til å begynne med, så veldig fort, så endres det igjen.
- . Til slutt, i den tredje, er regnet ikke lenger hørbar. Klokken ringer svakt og forsvinner så. Biler kjører med støyen som bevegelsen deres produserer på vått underlag, et kjøretøy stopper, noen går, fuglene gråter, kjøretøyene kjører fortsatt, flere skritt, så den siste lyden, en dråpe vann.

Dette lydsporet er sammensatt av lyder kjent for unge studenter som vil være i stand til å formulere hypoteser som filmen vil bekrefte eller vil ugyldiggjøres. Den andre delen kan vekke forvirring og ingen anelse, bortsett fra det vedvarende regnet, refererer med sikkerhet til virkeligheten. Hvor har rullatoren, katten, kjøretøyene blitt av?

Forsvinningen av disse lydelementene reiser spørsmålet om det signaliserer forsvinningen av en ekte og kjent verden.

Lytt og identifiser opprinnelsen til lydene i bildet

Under visningen, med studenter, er det interessant å venne seg til å skille:

- . Lydene som tilhører den representerte virkeligheten. (Eks: regnet som jeg ser på bildene). Er det akkurat de vi vanligvis hører? Er det forskjell mellom den vanlige opplevelsen av disse støyene fra barn og deres restitusjon i film? Her er lydene realistiske, men det er deres diskriminering som tiltrekker seg oppmerksomhet, fremhever fallet av en vanndråpe for eksempel.

- . Lyder hvis opphav ikke er representert i virkeligheten. (Eks: musikk som ingen spiller i virkeligheten representert). Så regissøren la til denne musikken. Det er interessant å spørre hvorfor spesielt siden hun i denne filmen bare dukker opp i et veldig spesifikt øyeblikk, utvikler seg fra sakte til raskt og bremser deretter ned igjen. Studentene vil utvilsomt se at det akkompagnerer dansen til flyvefisk, at lyden av instrumentene er veldig nær regndråper.

Musikk faller sammen med drømmeri, med bevegelsen til fantasien som blir født, oppstår fra barndommens opplevelse av regn, forverret av ensomheten ved å vente uvirksom. Det understreker metamorfosen av en virkelighet som likevel forblir utgangspunktet for dagdrømmeri: den helt ekte lyden av regnet, assosiert et øyeblikk med katteklokke, blir krystallklar musikk. Vann blir instrumentet til musikk og de fallende dråpene resonerer som bladene på en xylofon.

Når det gjelder lyder på kino, kan vi referere til de klare og illustrerte forklaringene på nettstedet: <http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Se filmen uten lyd

Det er en øvelse som ofte praktiseres, som lar oss foreslå en eller flere lydspor og analyser hvordan de påvirker mottakelse av filmen.

Studentene er alltid oppmerksomme til variasjoner i betydning og følelser oppfattet i henhold til valg lyd gjennomført.

Elevene skal også gjøre en forskjell mellom musikk og lydeffekter.



Nettverksfilmen

Barnelitteratur

Det er en mengde verk som omhandler opplevelsen av regn.

Hvorfor ikke velge verk som gir en positiv visjon om regn?

Dikt med temaet regn...

"Det regner", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), et dikt fullt av munterhet som elevene vil kunne etterligne som unge Oulipiens.

"Pluie", À la borde du temps (1984) og "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, poetiske og morsomme tekster.

"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), åtte melankolske vers som kan gjengi barnets drømmeri.

"The rain", The bias of things, Francis Ponge (1942), uvanlig evocation knyttet til lyder og former, i en progresjon nær filmens.

"Han gråter i mitt hjerte", Romanser uten ord, Paul Verlaine (1874). "Barbara", tekster, Jacques Prévert (1946).

Animert kino

"Min nabo Totoro", Hayaho Miyazaki (1988). "Ponyo on the Cliff", Hayaho Miyazaki (2008)

Maling

"Regn, damp og hastighet", William Turner, 1844, National Gallery, London.

"Regn på byen", Takeushi Seiho, mellom 1864 og 1942, Musée d'Orsay, Paris.

"Seascape Study with Rain Cloud", John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, London.

Sammenligning mellom verkene til den japanske maleren Hiroshige og verkene han inspirerte, "japaneriene" til Vincent van Gogh:

"Plutselig dusj over Shin-Ōhashi-broen og Atake", 1857, Hiroshige, United States Library of Congress og

versjon av Vincent van Gogh "Bro i regnet, etter Hiroshige", 1887, Museum, Amsterdam.

"Wheat Field in the Rain", 1889, Vincent van Gogh, Philadelphia Museum of Art.

Beskyttet mot regnet, Hanabusa Itchō, 1709, Metropolitan Museum of Art



Musikk

"Vandråpen" (Preludium opus 28 nr. 15), 1838, Frédéric Chopin.

"Gardens in the Rain" (Trykk), 1903, Claude Debussy.

Claude Debussy erklærte at han hadde sett på malerier av Turner i London før han komponerte disse trykkene.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

"Rain Tree, for to marimbas and a vibraphone", 1981, Toru Takemitsu.

Denne japanske komponisten dedikerte flere verk til regn, spesielt på 1980-tallet. Denne, lekte med perkusjonsinstrumenter, er "imiterende" og kan vekke fantasien til elevene.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>